

Téli út

Зимняя дорога

Téli út. Cuppog a hó Isten
Ködnemezcsizmája alatt.
Napokká dermednek a röpke
Pillanatok, amerre elhalad.

Az én csizmám lyukas. A hólé
Nyelvével körülnyalogat,
Megízlel – jó lennék-e estebédre
A fagyhalál falkáinak?

Köröttem varjak. Mint a tű, jár
Nagy sárga csőrük – fércelik
Vetések elnyűtt, oldalgombos ingét,
Majd bosszankodva szétszedik.

S alóla kitetszik Oroszhon
Már hullafoltos mellkasa,
Kurgán emelkedik – a bomlás
Gázaitól felfúvódott hasa.

Téli út. Nagyokat cuppant a hó,
Amerre Isten elhalad.
Elfehéredett száj a vidék – csókját
A csizmatalphoz tapasztja a fagy.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

A vers a költő előadásában:

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)